ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ ΙΗ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 769
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210, Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Σελήνη 10 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 7.15 Δύσις 6.04. Λεόντος Κατάνης

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Μετὰ διήμερον σύσκεψιν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων ῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, ἦλθον εἰς φῶς χθὲς ὰ πορίσματα τῆς γενομένης συνεργασίας αὐτῶν. Ὡς ..δον οἱ ἀναγνῶσται μας εἰς τὸ δημοσιευθὲν ἀνακοινωθέν, διευκρινίζονται σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως ὅλα ἐκεῖνα τὰ σημεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ ὀργιάζουσαι φῆμαι ..πεχείρουν μίαν ἀντεθνικὴν ἐκμετάλλευσιν. Οἱ τέσσαρες αὐτοὶ ἀντιπρόσωποι ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ, διὰ ῆς διημέρου συνεργασίας των ἐν φιλικωτάτῃ ἀτμοσφαίρᾳ, διεπίστωσαν τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν των αὶ ἐστερέωσαν μὲ ἀδιάσειστα θεμέλια ἐκεῖνα τὰ ὅρια ἐπαραδέχθησαν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης ἐν τοῖς Βαλκανίοις. Ἐτόνισαν δι' ὑστάτην φορὰν ὅτι ἡ συνεννόησις «εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ μετέχῃ ἐνεργῶς εἰς ..ς ἐργασίας τῆς Γενεύης ἵνα κατὰ τὰς δυσκόλους ταύτας στιγμὰς ἡ Κ.Τ.Ε. δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑψηλήν της ἀποστολήν». Ἡ ἠθικὴ αὐτὴ ἐνίσχυσις τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις διαδηλοῦσα τὴν πρὸς αὐτὴν προσήλωσίν της, ἀποτελεῖ τὴν ..ώτην τόνωσιν τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου, τοῦ ὁποίου ..γω..ἀλλεπαλλήλων μειώσεων ὑπέστη κλονισμὸν ἡ ..ὸς αὐτὸν πίστις.

Τὸ ἀνακοινωθὲν ἐν συνεχείᾳ τονίζει ὅτι τὸ ὑπογραφὲν σύμφωνον τῆς 24ης Ἰανουαρίου ἀποβλέπει ..ς τὴν διατήρησιν καὶ στερέωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ ..αλκανικῇ καὶ συνεπῶς τὸ θεωρεῖ ὡς πολύτιμον συμβολὴν διὰ τὴν φιλικὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν Βαλκανικῶν λαῶν.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς συγκαταθέσεως τῆς Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Τουρκίας, διεπιστώθη ἐκ στόματος τῶν κ.κ. Μεταξᾶ καὶ Στογιαντίνοβιτς κατὰ ..προγθεσινὸν γεῦμα, ὅτι τὸ Βουλγαρο—Γιουγκοσλαυϊκὸν Σύμφωνον ὄχι μόνον δὲν μειώνει τὸ τετραμερὲς τοιοῦτον, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀποτελεῖ ἓν γοργὸν βῆμα πρὸς συνεργασίαν ὅλων τῶν Βαλκανικῶν ..ῶν.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἀνακοινωθέντος ἀποκομίζει τις τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δίδεται κατάλληλος ἀπάντησις πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποιοιδήποτε καὶ πόρρωθεν ..ησαν νὰ ὑπονοηθοῦν ἀμφιβολίαι περὶ τῆς καλῆς διευθετήσεως τῶν Βαλκανικῶν ζητημάτων.

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ... ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ (18 Φεβρουαρίου). Εἴχαμε πιστέψει κάποτε, τὸ εἴχαμε πεῖ καὶ ἀπ' αὐτὲς στῆλες, ὅτι ἔφυγε πιὰ γιὰ μᾶς ..αιρὸς τῆς ἀκμῆς καὶ ὅτι μᾶς ..ε πάρει ἡ ἀποσύνθεση σ' ὅλη τὴ ..η μας. Τότε δὲν περιμέναμε τί..ε καινούργιο, κανένα καλὸ νὰ ..σώση. Καὶ τὰ μάτια μας εἶ.. κουρασθῆ νὰ βλέπουν τὴ πα..μώδη ἐκείνη ἀθλιότητα, ποὺ βα..ευε σὲ μιὰ πόλη μὲ ζωὴ ἄλλοτε ..μὲ προοδευτικὲς διαθέσεις σὲ ..πόλη πάντοτε πρωτοπορειακή. ..ήμερα ὅμως τί εὐτύχημα. Ἔ..κλῆρος τὸν ὁποῖον ἀνέσυρε ..ν ἡμέρα ὁ κ. Εἰρηνοδίκης Πλα..ώδους ἔσωσε τὴν πόλη καὶ τὸ ..ελθὸν της, δίνοντας σ' αὐτὴν ..ν ἄνθρωπο ποὺ ὡς τὴν ὥρα ἐ..νη δὲν τὸν περίμενε κανεὶς κι' ..ε τὸν φανταζόταν. Ἔδωσε τὸ ..ερινὸ Κοινοτάρχη μας ποὺ κι' ..ποῦμε πάντα θἆναι λίγο γιὰ νὰ ..τορήσουμε τὴ μνημειώδη δρά..του. Πρέπει ὅμως νὰ τὸ ποῦμε, ..τὸ φωνάξουμε μὲ ἐνθουσιασμὸ ..ς, ἀλλὰ πάντα μὲ εἰλικρίνειαν. ..Πέρασαν ἀπὸ τὴν Κοινότητά μας ..γύρευε Δήμαρχοι καὶ Πρόε.. ..ἄλλοι φουσκωμένοι σὰν γαλιὰ ..ἄλλοι λιγνοὶ σὰν στέκες—οἱ ..τοι σὰ νἄχανε πάθοι νταλάκα ..τῆς πολλὲς ὑποσχέσεις ποὺ ..ιάζανε στὸ λαὸ κι' οἱ ἄλλοι ..τὶ δὲν εἴχανε οὔτε νὰ ποῦν οὔτε ..κάμουν τίποτε γιατὶ δὲν εἶξε.. καὶ κεῖνοι γιατὶ ἔφθασαν ἐκεῖ ..φῶτοι πολῖτες—μάτια μου τοῦ ..ιοῦ!

..αὶ τί κάματε; Ὅτι θὰ μποροῦ..νὰ δημιουργήση ἡ αἰσχρὰ πολι..η συναλλαγή. Φτάσαμε κεῖ ποὺ ..ο δὲν ἔπαιρνε. Ἡ πόλη ἔγινεν ..; ἀπέραντος σταῦλος κι' ανα..ῆς στὰ πλάχνα της εἶχαν στη..χίλια δύο ἀναθέματα.

..ι' ὁ λαός, ποτισμένος ἀπὸ τὸ ..τῆς κομματικῆς ἐκμεταλλεύ..ς, ἔκανεν οὐρὰ πίσω τους, δί..νὰ βλέπῃ τί γινόταν μπροστὰ ..γιατὶ τὸν πλάκωνεν ὁ ἴσκιος ..! Ζήτω! ἀπὸ δῶ. Ζήτω ἀπὸ.. Ἐπικάρριοι λόγοι, ἐξανδρα..ισμὸς τοῦ πλήθους μὲ τὴν ἀγο..ῶν ψήφων καὶ ἡ ζωή, ἡ κίνη.. καὶ ἡ διάθεση γιὰ τὸν πολιτι.., φυγαδευότανε καταντροπια..νη γιὰ τὸ κατάντημα τῆς πό.. αὐτῆς ποὺ ἄλλοτες λεγότανε «..κρὸ Παρισάκι» κι' εἶχε φτάσει ..ς μὴν τὸ ποῦμε καλύτερα, ἂς ..κρατήσουμε αὐτὸ μυστικὸ γιὰ ..διατηρήσουμε ὅση λίγη ἀξιοπρέ..ι μᾶς ἔμεινε.

Ἔπρεπεν ὅμως κάτι νὰ γίνῃ. ..αὐτὸ ἔγινε μὲ τὴ μεταβολὴ τῆς ..! Αὐγούστου. Ἔπρεπε νὰ διο..ευθῇ στοὺς ὑπονόμους ἡ πα..οκομματικὴ κληρονομία μ' ὅλο ..τὸ κακὸ συνάφι—μερικοὶ σφα..ουν ἀκόμη, κακὸ τοῦ κεφαλιοῦ ..—νὰ λυτρωθῇ ὁ λαὸς νὰ ξανα.. τὴν ἀνθρωπιά του καὶ τὸ δρό..του ξεκαθαρισμένον πειὰ ὁλότε.. ἀπὸ τοὺς τριβόλους καὶ τοὺς τε..ενλῆδες ποὺ τοῦ παριστάνανε ..οτε τοὺς σωτῆρες του. Κι' ἂν ..αὐτὸ τὸ Ἡράκλειο κατόρθωμα ..νωμονοῦμε τὸν ἐθνικό μας Κυ..νήτη, δὲν ξεχνᾶμε καὶ τὸ Θεὸ ..μᾶς ἔδωσε τὸ νέον ἄνθρωπο, ..σημερινὸ ἀναμορφωτὴ τῆς πό..; μας, τόσο ἐμπνευσμένο, τόσο ..ραλέο ποὺ δικαίως μὲ τὰ ἔργα ..κινεῖ τὸ θαυμασμὸ καὶ τὴ κατάπληξη τῶν κατοίκων. Ὅταν εἶπε γιὰ πρώτη φορὰ τί σκέπτονταν νὰ κάμῃ ἀκούστηκε μιὰ ἀπεγνωσμένη ὑλακὴ καὶ ἡ θυμιδία τῶν «παραγόντων» ἅπλωσε τὰ φτερά της σὰν ἅρπυια. Καὶ βέβαια αὐτὸς ἕνας ἄνθρωπος δίχως νἄχῃ μὲ τὸ μέρος του τὴν πολιτικὴ καὶ μάλιστα ἐχθρὸς τῆς κρατούσης τότε καταστάσεως, τί θὰ κατώρθωνεν αὐτὸς καὶ τίνος τὴ σκιά; Οἱ ἄλλοι δοκίμασαν ν' ἀντιδράσουν στὴν πρώτη του προσπάθεια κατὰ ἕνα τρόπο, ποὺ κίνησε τὴν ἀγανάκτηση τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀντίδραση τοὺς ἔμεινε, γράφοντας τὴν τελευταία σελίδα τοῦ κακοῦ τῶν παρελθόντος. Τώρα πειὰ κι' αὐτὸ τὸ κύκνειο ...τσαμπούνισμά των ἐσίγησε. Ἡ πόλη μας θὰ ξεπεράσει τὴ φήμη της καὶ οἱ Γαργαλιάνοι θἀρθουν πάλι πρῶτοι στὴ σειρὰ τῶν Μεσσηνιακῶν πόλεων.

Γίνονται ὑπόνομοι, πεζοδρόμια, ρεῖθρα, ἀποπερατοῦται ἡ ἀγορά, συνεπληρώθησαν τὰ σφαγεῖα, ἀνοίγεται μία ἀσφαλτοστρωμένη λεωφόρος μήκους 16 μέτρων, ἐπισκευάζεται τὸ ἐσωτερικὸν ὁδικὸν δίκτυον, ἡ πλατεῖα ἐπίσης ἀσφαλτοστρώνεται, ἀνεγείρονται δύο ἑξατάξια σχολεῖα καὶ κατηρτίσθη καὶ τὸ σῶμα τῆς πρώτης ὠργανωμένης Ἐθνικῆς Νεολαίας, τοῦ ὁποίου ἡ ἐμφάνιση στὴν Καλαμάτα κατὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς συνείγηρε τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ πλήθους καὶ τῶν ἐπισήμων, ὅσο κανὲν ἄλλο σῶμα. Ὁ νομάρχης μας ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν 70 ἐκείνων εὐσταλῶν καὶ ὡραίων νέων μὲ τὴν ὁμοιόμορφη ἀμφίεση, κατελήφθη ἀπὸ δάκρυα, οἱ ὑπουργοὶ συνεχάρησαν ἐπανειλημμένως τὸν ἀρχηγεύοντα τοῦ σώματος καὶ πρόεδρον τῆς κοινότητος κ. Νικόλ. Σκοῦτζον. Ἤρκεσεν ἡ ἐμφάνιση τῆς νεολαίας, γιὰ νὰ λυθῇ ὁριστικὰ μέσα σὲ λίγα λεπτὰ τὸ ζήτημα τῶν διδακτηρίων ποὺ τέσσερα χρόνια τώρα, εἶχε καταντήσει ἀντικείμενον τοῦ κομματικοῦ γούστου τῶν προηγηθέντων!

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἄκρως συγκινημένος, μιλῶντας γιὰ τὴν νεολαία μας, ἔταξε τοὺς Γαργαλιάνους πρώτους εἰς τὴν γραμμὴν τῆς προσπαθείας γιὰ τὴν ἐθνική μας ἀναδημιουργία. Καυχώμεθα γιὰ τοῦτο κι' εἴμαστε ὑπερήφανοι, γιατὶ μικροὶ ἐμεῖς κάμαμε τὸ μεγάλο βῆμα γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μας μεγαλείου. Καὶ πρέπει ἀκόμη νὰ ποῦμε ὅτι ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸ διακριτικώτερο τίτλο τιμῆς ἑνὸς ἀνθρώπου, τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητός μας, ὁ ὁποῖος θαρραλέα καὶ ἐμπνευσμένα ἀνεπέτασε τὸν ἐπισείωνον τῆς κοινωνικῆς ἀφυπνίσεως μιᾶς καταρρεούσης πόλεως καὶ μαρτυροῦν τὴν εὐψυχία καὶ τὴν ἐθνικὴν ὑπερειφάνειαν ἑνὸς τόσον σκληρὰ δοκιμασμένου λαοῦ τοῦ ὁποίου τὸ ἴνδαλμα εἶναι ὁ σημερινός του Πρόεδρος καὶ ἡ Ἐθνική του Νεολαία, μέσα στὰ σπλάχνα τῆς ὁποίας εὐγονεῖται τὸ μέλλον τῆς πόλεως.

Ὅλα αὐτὰ ὅμως τὰ γράφουμε ὄχι γιὰ νὰ περιποιήσουμε τιμὴ στὸν πρῶτο πολίτη μας ἀλλὰ γιὰ νὰ δείξουμε τὰ κατορθώματα τῆς ἀπολύτρωσίς μας ἀπὸ τὸ βραχνᾶ τῆς πολιτικῆς δουλείας κι' ἀκόμη περισσότερο γιατὰ ξενητευμένα τέκνα τῶν Γαργαλιάνων. Γιὰ νὰ μάθουν πὼς οἱ Γαργαλιάνοι δὲν εἶναι ἡ πόλη ποὺ φθίνει, ἀλλὰ ἡ πατρίδα, στὴν ὁποία πρέπει νἄχουν ἐστραμμένα τὰ βλέμματά τους ἡ πατρίδα ποὺ μπορεῖ τώρα νὰ τοὺς δεχτεῖ ἄξια στοὺς κόλπους της. σὰν κάποτε, ἡ νοσταλγία θὰ μᾶς τοὺς ξαναφέρει ἐδῶ, γιὰ νὰ ζήσουμε ὅλοι τίμια καὶ ὑπερήφανα στὴν ξαναγεννημένη Ἑλλάδα ποὺ θὰ φωτίσει γιὰ δεύτερη φορὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

ΠΕΤΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΜΙΑ ΦΙΛΙΑ ΜΕ ΡΙΖΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΣ
Ο ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ

Μίαν ὡραιοτάτην πρωτοβουλίαν εἶχεν ἡ Λέσχη «Ἀλεξάνδρου φὸν Χούμπολτ» ἐν Βερολίνῳ, τῆς ὁποίας κύριος σκοπὸς εἶνε ἡ καλλιέργεια φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν ξένων σπουδαστῶν ἐν Γερμανίᾳ. Ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Πρεσβείαν μας, διωργάνωσε μίαν θαυμασίαν «Ἑλληνογερμανικὴν Βραδειάν», ἡ ὁποία εἶχε μεγίστην ἐπιτυχίαν. Ἡ συρροὴ Γερμανῶν καὶ Ἑλλήνων ἦτο ἐξαιρετικῶς μεγάλη, οὕτως ὥστε ἡ αἴθουσα τῆς Λέσχης δὲν ἤρκεσε διὰ νὰ περιλάβῃ τὸ πλῆθος τῶν προσελθόντων, πολλοὶ τῶν ὁποίων κατέκλυσαν καὶ τοὺς διαδρόμους.

Ἡ ἑσπερὶς διετέλει ὑπὸ τὴν κοινὴν προστασίαν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλ. Ῥίζου—Ῥαγκαβῆ καὶ τοῦ Γερμανοῦ στρατηγοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ κ. Ἔβαλντ φὸν Μάσσωβ, προέδρου τῆς Γερμανικῆς Ὑπηρεσίας Ἀκαδημαϊκῶν Ἀνταλλαγῶν, ἀνωτέρου βαθμούχου τῶν Χιτλερικῶν Φαλάγγων Ἀσφαλείας καὶ ἐκ τῶν γνωστοτέρων προσωπικοτήτων τῆς Γερμανίας. Παρέστησαν: ὁ πρεσβευτής μας μετὰ τῆς κ. Ραγκαβῆ καὶ ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας· ἐκ τῶν Γερμανῶν ἐπισήμων ἐκτὸς τοῦ κ. φὸν Μάσωβ, ὁ ἔνθερμος καὶ ἀκούραστος φίλος τῆς Ἑλλάδος κυβερνητικὸς σύμβουλος βαρῶνος Φράντς φὸν Βάϊσενχοφ (τοῦ Ὑπουργείου Προπαγάνδας)· τὰ πλεῖστα μέλη τῆς ἑλληνικῆς παροικίας Βερολίνου, οἱ Ἕλληνες σπουδασταὶ καὶ πολλοὶ Γερμανοί, ἰδίως φοιτηταὶ καὶ ἐπιστήμονες ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Τὴν ὁμήγυριν προσεφώνησεν ὁ στρατηγὸς φὸν Μάσσωβ, τονίσας μὲ θερμὰς φιλελληνικὰς ἐκφράσεις τὰς ἀνέκαθεν στενὰς πνευματικὰς σχέσεις μεταξὺ Γερμανῶν καὶ Ἑλλήνων ὡς καὶ τὰς σημερινὰς κοινὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀντιλήψεις τῶν δύο κρατῶν, τῶν ὁποίων αἱ τύχαι εὑρίσκονται εἰς τὰς στιβαρὰς καὶ ἀποφασιστικὰς χεῖρας Ἀρχηγῶν γνωριζόντων καλῶς τὰς εὐθύνας των ἔναντι τῶν ἐθνῶν των καὶ ἔναντι τοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ μέλλον, εἶπεν, ἀνήκει εἰς τὴν νέαν γενεάν, εἰς τὴν Νεολαίαν τῶν δύο χωρῶν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε ἀφιερωμένη καὶ ἡ σημερινὴ ἑσπερίς.

Ὁ πρεσβευτὴς κ. Ραγκαβῆς ἀντεφώνησε γερμανιστὶ διὰ συντόμου, ἀλλ' ἐμπνευσμένου λόγου· Ἐξῆρε τὴν στενωτάτην πνευματικὴν συνεργασίαν μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἑλλάδος ὡς καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὴν γερμανικὴν Ἐπιστήμην, ἰδίως δὲ τὴν μεγαλειώδη πρωτοβουλίαν τοῦ Γερμανοῦ Φύρερ καὶ Καγκελλαρίου τὴν σχετικὴν πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ὀλυμπίας.

Ἀκολούθως ὁ τμηματάρχης τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν Δρ. Νικ. Ἀνδριώτης—τελειοποιῶν ἤδη τὰς γλωσσολογικὰς σπουδάς του εἰς τὸ Ἰνδογερμανικὸν Σεμινάριον τοῦ Πανεπιστημίου Βερολίνου—ὡμίλησε γερμανιστὶ ἐπὶ τοῦ θέματος «αἱ Ἑλληνογερμανικαὶ πνευματικαὶ σχέσεις». Ἀνέπτυξεν ἐν συντομίᾳ τὴν ἱστορίαν τῶν σχέσεων τούτων, ἐτόνισεν εὐγνωμόνως τὸ τί ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἤδη τοῦ ἱεροῦ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας Ἀγῶνος μας καὶ τῶν μεγάλων Γερμανῶν φιλελλήνων μέχρι σήμερον, τί ὀφείλομεν εἰς τὴν γερμανικὴν Ἐπιστήμην, τὴν βαθύτερον πάσης ἄλλης μελετήσασαν τὴν ἀθάνατον ἱστορίαν μας καὶ τὸν ὑπέρλαμπρον ἑλληνικὸν πολιτισμόν· ἀνέφερε τοὺς τόσους διαπρεπεῖς ἀρχαιολόγους καὶ βυζαντινολόγους, τοὺς ἱστορικούς, γλωσσολόγους καὶ φιλοσόφους, τοὺς Γερμανοὺς ὀργανωτὰς τοῦ νεαροῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου—ἐπίσης ὅμως καὶ τὰς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν θαυμαζομένας προσπαθείας τοῦ μικροῦ, ἀλλὰ ζωτικωτάτου Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδόν του—καὶ κατέληξεν, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκροατηρίου, εἰς τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡμεῖς οἱ Νεοέλληνες θὰ ἔχωμεν πάντοτε ἀνάγκην τῆς Γερμανίας διὰ νὰ μείνωμεν πραγματικοὶ Ἕλληνες.

Ἐπηκολούθησεν ἡ προβολὴ δύο κινηματογραφικῶν ταινιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ: «Τὰ νησιὰ τῆς Ἑλλάδος» καὶ «Ἑλληνικοὶ χοροί», παραχωρηθεῖσαι ὑπὸ τῆς Πρεσβείας μας. Μετὰ ταῦτα ὁ λαμπρὸς Ἕλλην «μπὰς—βαρύτονος» κ. Κώστας Πέρσης ἐτραγούδησε δύο ἀπὸ τὰ ὡραῖα δημοτικά μας ᾄσματα καὶ τὴν ἄρια τοῦ ΔὸνΚάρλος τοῦ Βέρντι (γερμανιστί), ἡ δὲ ἐκλεκτὴ Ἑλληνὶς ὑψίφωνος δὶς Τύχα Τουρλιτάκη τῆς Φόλκσοπερ Βερολίνου ἐπίσης δύο ἑλληνικὰ δημοτικὰ τραγούδια καὶ τὴν ἄρια τῆς Ἐλισάβετ ἀπὸ τὸν «Ταννχώϋζερ» τοῦ Βάγνερ. Καὶ οἱ δύο ἄριστοι καλλιτέχναι μας, ποὺ τιμοῦν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τῇ ξένῃ, εἶχον λαμπρὰν ἐπιτυχίαν.

Καὶ οὕτως ἔληξεν ἡ ὡραία «Ἑλληνογερμανικὴ Βραδειὰ» ὑπὸ τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων. Ἐνῷ δὲ τὸ πλῆθος ἔφευγε κατενθουσιασμένον, ἤκουσα τὸν γηραιὸν Γερμανὸν στρατηγὸν φὸν Μάσσωβ νὰ λέγῃ πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Χούμπολτ-Κλοὺμπ: «Αὐτὴ ἦτο ἡ ὡραιοτέρα ἑσπερὶς ἀπὸ ὅλας ὅσαι ἔχουν διοργανωθῆ ἐδῶ εἰς τὴν Λέσχην»...

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΦΟΝ ΜΑΣΣΟΒ

Ἐξοχώτατε, κυρίαι καὶ κύριοι,

Ἡ Λέσχη «Ἀλεξάνδρου φὸν Χούμπολτ» θεωρεῖ τιμήν της, ὅτι δύναται σήμερον νὰ χαιρετήσῃ ἐνταῦθα πολυαρίθμους Ἕλληνας φίλους, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ αὐτῶν τὸν ἐξοχώτατον πρεσβευτὴν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

Γνωρίζομεν, ἐξοχώτατε, ὅτι οἱ συμπατριῶται ὑμῶν παρακολουθοῦν μὲ τὴν μεγίστην προσοχὴν τὰ γεγονότα τὰ ἐξελισσόμενα εἰς τὴν καρδίαν τῆς Εὐρώπης, διότι κατανοοῦν τοὺς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι ἀπειλοῦσι σήμερον περισσότερον ἢ ἄλλοτε τοὺς ἄνευ ἑνιαίας ἀρχηγίας καὶ ἐσωτερικῶς διηρημένους λαούς. Διὰ τοῦτο χαίρομεν δυνάμενοι νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι αἱ ἀντιλήψεις μας ἐπὶ τῆς σημερινῆς διεθνοῦς καταστάσεως ἔχουν τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν. Τόσον εἰς τὴν χώραν σας ὅσον καὶ παρ' ἡμῖν ὑπάρχει μία ἰσχυρὰ καὶ ἀποφασιστικὴ Κρατικὴ Ἀρχηγία, ἥτις γνωρίζει καλῶς ποῖαι εἶναι αἱ εὐθύναι της ἔναντι τοῦ ἔθνους της καὶ ἔναντι τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ εἰς τὰς δύο χώρας ἵσταται ὄπισθεν τοῦ Ἀρχηγοῦ ἡνωμένος ὁλόκληρος ὁ λαὸς καὶ πρὸ πάντων ἡ νεολαία.

Δὲν εἶνε μόνον τὸ μέγα Ἑλληνικὸν παρελθόν σας, δὲν εἶνε μόνον τὰ ᾄσματα τῶν ἡρώων τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος ποὺ κάμνουν τὴν νεολαίαν μας νὰ ἐνθουσιάζεται διὰ τὴν πατρίδα σας. Εἶνε ἴσως ἀκόμη περισσότερον ἡ σκέψις ὅτι καὶ ὁ λαός σας, ἐξοχώτατε, πολλάκις ἠναγκάσθη νὰ παλαίσῃ καὶ ν' ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του καὶ ὅτι ὑπερασπίζεται τώρα, ὅπως καὶ ἡμεῖς οἱ Γερμανοί, τὰ δικαιώματά του ὡς ἔθνους ἀποκτήσαντος δι' ἀγώνων τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ θέλοντος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον του.

Η ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ κ. ΡΑΓΚΑΒΗ

Ἀξιότιμε κ. στρατηγέ, κυρίαι καὶ κύριοι,

Πόσον στεναὶ εἶνε αἱ πνευματικαὶ σχέσεις, μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, περὶ τῶν ὁποίων ὡμίλησεν ἤδη ὁ στρατηγὸς κ. φὸν Μάσσωβ, μᾶς δεικνύει ἡ πραγματικότης. Μόνον ἐν Ἀθήναις ἀποτελοῦσιν ἄνω τῶν 1500 Γερμανοὶ τὴν Γερμανικὴν παροικίαν, εἰς τὴν σχολὴν τῆς ὁποίας— πανηγυρίζουσαν μετ' ὀλίγον τὴν 40ετῆ ὕπαρξίν της —φοιτοῦν τέκνα Ἑλλήνων τε καὶ Γερμανῶν. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ τὸ Πολυτεχνεῖον, ὑπάρχουν ἕδραι τῆς Γερμανικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας διδάσκουν Γερμανοὶ καθηγηταί. Τὸ Γερμανικὸν Ἀρχαιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον μετὰ Σεμιναρίου, ἀσχολεῖται εἰς τὴν περαιτέρω ἐξερεύνησιν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Ἀλησμόνητος ὅμως θὰ παραμείνῃ εἰς ἡμᾶς ὅλους ἡ ὑπέροχος λαμπαδηδρομία μὲ τὴν Ὀλυμπιακὴν φλόγα ἀπὸ Ὀλυμπίας εἰς Βερολῖνον, ἥτις ἐπροτάθη καὶ ὠργανώθη ὑπὸ τῆς Γερμανίας πλήρως κατὰ τὸ ἀρχαῖον πνεῦμα. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἐξαρθῇ καὶ τονισθῇ ὅλως ἰδιαιτέρως ἐνταῦθα, εἶνε ἡ μεγαλειώδης πρωτοβουλία τοῦ Γερμανοῦ Φύρερ καὶ Καγκελλαρίου τοῦ Ράϊχ εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ ἐπανάληψις τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ὀλυμπίας κατὰ τὴν ἐπὶ θύραις ἄνοιξιν.

Καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Γερμανίαν δὲν εἶνε ὀλίγοι οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι συμβάλλουν ἐπίσης εἰς ἀνάπτυξιν τῶν γερμανοελληνικῶν πνευματικῶν καὶ οἰκονομικῶν σχέσεων.

Ὑμεῖς, ἀξιότιμε κ. στρατηγέ, δύνασθε νὰ εἶσθε ὑπερήφανος, διότι ἵστασθε, ὡς πρόεδρος, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Γερμανικῆς Ὑπηρεσίας Ἀκαδημαϊκῶν Ἀνταλλαγῶν, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν τόσοι σπουδασταί μας εὗρον ἐν Γερμανίᾳ μίαν ἀληθῶς πατρικὴν στοργὴν καὶ μέριμναν. Θὰ εἶναι οὗτοι μίαν ἡμέραν εὐγνώμονες πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς τὴν νέαν Γερμανίαν, διότι τοῖς παρεσχέθη ἡ δυνατότης νὰ μορφωθῶσιν ἐνταῦθα πρὸς ὄφελος τῆς ἰδίας των Πατρίδος.

Μὲ τὰ αἰσθήματα ταῦτα χαιρετῶ ὅλους ὑμᾶς ἐγκαρδίως καὶ εὔχομαι νὰ εἶναι πλήρης ἡ ἐπιτυχία τῆς ἑσπερίδος ταύτης.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τὴν 7.45' ἑσπερινὴν χθὲς συνῆλθον εἰς συνεδρίασιν τὰ μέλη τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Συλλόγου.

Ὁ πρόεδρος κ. Ἀσημακόπουλος κάμνει διαφόρους ἀνακοινώσεις εἰς τὸ σῶμα. Κατὰ πρῶτον ἀνακοινοῖ τὴν σύνθεσιν τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Εἶτα γίνεται ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων μελῶν κ.κ. Δημητρίου Γ. Παπανδροπούλου, Ἠλία Μαρτίτη, Γεωρ. Ζαφειροπούλου, Νικ. Θεοδοσίου, Εὐσ. Γιώτη, Γρηγ. Πουλάκη, Ἀντων. Ψωνοπούλου, Κωνστ. Β. Παπαχρίστου, Κωνστ. Γ. Λαΐνη, Σπύρ. Κούλη, Χρίστου Κούλη, Ἀνδ. Κουκούλη, Βασ. Διακοπούλου καὶ Β. Ἀθανασοπούλου.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινεῖ ὅτι ὁ Σύλλογος ἀπετάνθη ἐγγράφως πρὸς τὴν Νομαρχίαν διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς ὑπεραστικῆς τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας, χωρὶς νὰ δοθῇ σχετικὴ ὁριστικὴ ἀπάντησις.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Κάτρη, ὁ κ. Πρόεδρος, λέγει ὅτι ἐζητήθη ἀπὸ τὸ Κεντρικὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δι' ἐγγράφου ἡ ρύθμισις τῆς παραλαβῆς Τσεχοσλοβακικῶν ζακχάρεων. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως τὸ ζήτημα ἐρρυθμίσθη κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ ἐμπορίου.

Ὁ κ. Ἀσημακόπουλος, συνεχίζων τὰς ἀνακοινώσεις του, ἀναφέρει ὅτι λόγῳ παραπόνων πολλῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου περὶ καταστροφῆς τῶν ἐν τῷ τελωνείῳ ἐναποτεθειμένων ἐμπορευμάτων των παρὰ ποντικῶν, μετέβησαν μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος. Τῷ ὄντι ἡ κατάστασις, λέγει, εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Τελωνείου ἦτο τραγική.

Κατόπιν βεβαιώσεως τοῦ κ. Κριμάκου ὅτι τὸ Τελωνεῖον δὲν εἶχε τὴν ἀναγκαιοῦσαν πίστωσιν διὰ τὰς ἐπισκευὰς καὶ ἐπειδὴ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἦτο ἀπαραίτητος ἄμεσος ἐνέργεια, ὁ Σύλλογος ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν ὅπως δι' ἐξόδων τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου διευθετηθῇ τὸ ζήτημα. Ἤδη ἡ ἐργασία πλησιάζει πρὸς τὸ τέρμα, ἐξασφαλίζουσα τελείως τὰ ἐμπορεύματα ἀπὸ τοὺς ποντικούς.

Παραλλήλως ὁ Σύλλογος δι' ἐγγράφου του, παρεκάλεσε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὴν νομαρχίαν νὰ διατάξουν τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἡμιτελοῦς ἀποθήκης ἀποταμιεύσεως ἐμπορευμάτων παρὰ τῷ Τελωνείῳ, ἵνα ἀποφευχθῇ ἡ δαπανηρὰ μεταφορὰ τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινοῖ περαιτέρω, ὅτι ὁ Σύλλογος ἐζήτησε πληροφορίας παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐργασίας Λιμένος διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἐκφορτωτικῶν. Τονίζει ὅτι ὁ Σύλλογος παρεπονέθη διὰ δριμυτάτου ἐγγράφου πρὸς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν παρατηρουμένην ἀρρυθμίαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων. Ὁ κ. πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐβεβαίωσε τὸν Σύλλογον, ὅτι θὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου.

Διὰ τὰς ὑπερωρίας ἀναφέρει ὁ κ. Ἀσημακόπουλος, συνεστήθη τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Λιβωρίκη, Κατσάμπα καὶ Κυλπάση, ἀντικατασταθέντος τοῦ πρώτου κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν παρὰ τοῦ κ. Δεληγιάννη, διὰ τὴν ἐνδελεχῆ μελέτην τοῦ ζητήματος.

Ἀνακοινοῖ εἶτα ἔγγραφον τῆς ἐπιτροπῆς προωθήσεως τῶν ζητημάτων τῆς πόλεως πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ναυτιλίας σχετικῶς μὲ τὴν διὰ θαλάσσης συγκοινωνίαν. Ἀποφασίζεται νὰ διατυπωθοῦν εὐχαριστίαι πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του.

Ὁ κ. Πρόεδρος ὑπενθυμίζει εἰς τὰ μέλη τὰς ὑποχρεώσεις ποὺ ἔχει ἕκαστον ἀπέναντι τοῦ ταμείου ἀρωγῆς τοῦ Συλλόγου καὶ τέλος ὑποβάλλει τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1937-38, ὅστις παρουσιάζει ἔλλειμμα 32.000 δραχ. ἐκ διαφόρων ἐκτάκτων ἀναγκαίων ἐξόδων. Ἀναγιγνώσκεται ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἐγκρίνεται. Εἶτα λύεται ἡ συνεδρίασις.

ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΤΟΥ ΚΟΡΣΙΚΑΝΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΑΝΤΡΕ ΡΕΖ

2ον
(ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ)

Μερικοὶ ἄνδρες ἀπὸ τὸ πλήρωμα πνιγήκανε. Οἱ ἄλλοι βρεθήκανε εὐτυχεῖς ποὺ καταφύγανε σ' ἕνα ὀρεινὸ καὶ καταπράσινο νησὶ καὶ ὅπου οἱ Ἰνδοὶ τοὺς ὑποδεχτήκανε μὲ αὐθόρμητα καὶ ζωηρὰ φιλικὰ συναισθήματα.

Ὁ Τινάρ, ποὺ εἶχε κατορθώσει νὰ διασώσῃ ὅτι τοῦ εἶχε ἀφήσει ἡ θάλασσα, βρέθηκε εὐτυχὴς ποὺ μποροῦσε μὲ αὐτὰ νὰ κάμῃ δῶρο στοὺς νέους φίλους του. Ἕνα κοινὸ μαχαῖρι ἀπὸ ἀτσάλι παρουσίαζε μεγαλείτερη ἀξία στὰ μάτια αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ μπαστούνια τοῦ χρυσαφιοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα στολίζανε τοὺς τοίχους τῶν βωμῶν τους.

Ὁ Τινὰρ σκεφτότανε μονάχος του:

«Ἐὰν τὸ καράβι μας δὲν καταστρεφώτανε, θὰ φεύγαμε ἀπὸ δῶ μὲ περισσότερο χρυσάφι ἀπὸ κάθε ἄλλον Κορσικανὸ τῆς Βαρβαρίας καὶ προτοῦ τελειώσῃ ἀκόμη ὁ χρόνος, θ' ἀποκτοῦσα τὸ χέρι τῆς πολυαγαπημένης μου Βαχαδούρης. Εἶναι πραγματικὰ μεγάλη ἀτυχία τὸ νὰ φθάσῃ κανεὶς ἐδῶ ὑπὸ συνθῆκας τόσο ἀξιολύπητες.»

Δὲν ἀπελπιζότανε ὅμως. Ἐπίστευε ὅτι μιὰ μέρα θὰ ξανάβλεπε ἐκείνη ποὺ βασίλευε μέσα στὴ καρδιά του. Ὅταν ἡ θάλασσα ἐγαλήνεψε πάλι, ὁ Τινὰρ ἐμάζεψε στὴν ὄχθη ὅσα συντρίμματα κατώρθωσε νὰ βρῇ ἀπὸ τὸ πλοῖο του καὶ εἶχε σκοπὸ νὰ κατασκευάσῃ ἕνα μικρότερο πλοῖο μὲ τὰ ἐρείπια τοῦ πρώτου.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἰνδῶν ποὺ ἔτυχε νὰ εἶναι ταὐτοχρόνως καὶ βασιλῆς τοῦ νησιοῦ, ἀγάπησε ἀμέσως στοργικὰ τὸν Τινάρ. Τόνε λέγανε Βαναλίππα καὶ φοροῦσε ὅλο τὸ χρόνο, στὸ κεφάλι του, ἕνα στεφάνι ἀπὸ φτερὰ παπαγάλου, ποὺ τοῦ ἔδινε πολὺ μεγαλοπρέπεια. Αὐτὸς εἶχε ἕνα μοναχοκόριτσο, νεαρὸ καὶ ὡραῖο, μὲ μάτια πολὺ μαῦρα καὶ σωστὴ κοκέττα. Τὸ ὄνομα της ἦτανε Ζανίνα.

Ὅταν σχετιστήκανε καλά, ὁ Βαναλίππα λέει στὸ Κορσικανό:

—Δόσε μου ὅλα τὰ καρφιὰ τοῦ πλοίου σου καὶ τὸ κορίτσι μου ἀνήκει σ' ἐσένα. Καθὼς δὲν ἔχω κανένα γυιό, θὰ γίνῃς μετὰ ἀπὸ μένα βασιλῆς τοῦ νησιοῦ·

«Βρῆκα τὴ τύχη μου, σκέφτηκε ὁ Τινάρ. Ἡ μικρὴ αὐτὴ Ζανίνα εἶναι πολὺ ὡραία καὶ νὰ μιὰ βέβαιη εὐτυχία, ποὺ μοῦ παρουσιάζεται μπροστά μου. Ἐν τούτοις, ἂν δώσω ὅλα τὰ καρφιὰ στὸν πατέρα της δὲν θὰ μπορέσω νὰ κατασκευάσω ἕνα ἄλλο πλοῖο καὶ θὰ πρέπῃ ν' ἀπαρνηθῶ γιὰ πάντα νὰ στείλω στὴ Βαχαδούρη ἕνα φορτίο χρυσαφιοῦ, τώρα ποὺ τὄχω στὴ διάθεσή μου. Τὸ ζήτημα εἶναι ἀρκετὰ πολύπλοκο.»

Καθὼς ὁ Τινὰρ δὲν ἀγνοοῦσε, τὴ πονηριὰ τοῦ Βαναλίππα, ἐδέχτηκε μόνο τὴ μισὴ προσφορὰ ποὺ τοῦ ἔκανε ὁ βασιλῆς, δηλαδὴ νὰ εἶναι διάδοχος τοῦ θρόνου, ἀποκτῶντας τὴ Ζανίνα μὲ τὰ μισὰ καρφιὰ ποὔειχε μαζέψει ἀπὸ τὸ κομματιασμένο ἀπ' τὰ ἄγρια κύματα πλοῖο του. Ὁ Βαναλίππα εἶχε μετανοήσει ποὺ δὲν τοῦ εἶχε ζητήσει καὶ καμμιὰ μισὴ δωδεκάδα ξινάρια καὶ μερικὰ σφυριά, ποὺ τοῦ φαινόσαντε ὅτι ἦσαν πιὸ πολύτιμα ἀπ' τὰ μπαστούνια τοῦ χρυσαφιοῦ, ποὺ στολίζανε τὸ βωμό του. Στὸ τέλος καταλήξανε σὲ συμφωνία. Ὁ Τινὰρ παντρεύτηκε τὴ Ζανίνα κατὰ τοὺς ἁπλοῦς κανόνες τῆς χώρας ὅπου βρισκότανε καὶ ὅταν πέρασαν ἡ πρῶτες ἐντυπώσεις τοῦ γάμου ἔβαλε τοὺς ἄνδρες, ποὺ τοῦ ἀπομένατε ἀπὸ τὸ πλήρωμά του, νὰ ἐργασθοῦν γιὰ νὰ κατασκευάσουν ἕνα πλοῖο.

Ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ μαραγκοῦ ποὔειχαν ἄλλοτε στὸ πλοῖο ποὺ καταστράφτηκε, οἱ Κορσικανοὶ ναυτικοὶ ἄρχισαν νὰ κατασκευάζουν τὸ ἱστιοφόρο, ποὺ θὰ τοὺς ἔδινε τὴν ἐλευθερία. Ἐργαζόσαντε πολὺ λιγὰ καὶ χωρὶς ὄρεξη. Ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς εἶχε βρῆ κι' ἀπὸ μιὰ γυναῖκα Ἰνδὴ καὶ δὲν τοῦ ἔκανε γοῦστο νὰ δουλέψῃ κάτω ἀπ' τὸ γλυκὸ κλῖμα τοῦ πλούσιου αὐτοῦ νησιοῦ. Τὰ χρόνια περνοῦσαν καὶ ὁ Τινὰρ ἔβλεπε, μὲ μεγάλη του στενοχώρια, ὅτι χρειαζότανε ἀκόμη πολὺ καιρὸ γιὰ νὰ μπορέσῃ ν' ἀποτελειώσῃ τὸ πλοῖο του καὶ νὰ βρῇ ἱκανοὺς ναῦτες.

Μιὰ ἡμέρα ἀνακάλυψε ὅτι ἡ Ζανίνα, γιὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ν' ἀποτελειώσῃ τὸ πλοῖο του καὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ κοντά της, ἔβαζε ἀνθρώπους τὰ καταστρέφουν τὴ νύχτα ὅτι αὐτὸς ἔφτιαχνε τὴν ἡμέρα. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ἡ Ζανίνα ἀγαποῦσε ὑπερβολικὰ τὸν Τινὰρ καὶ ἔβλεπε μὲ φόβο καὶ ἀποτροπιασμὸ τὴ στιγμὴ τοῦ χωρισμοῦ τους.

Ὅταν ὁ Τινὰρ ἀντελήφθηκε αὐτὸ ποὺ τοῦ ἔκανε ἡ γυναῖκα του ἔγινε ἔξω φρενῶν καὶ μὲ μιὰ δυνατὴ σπρωξιὰ τὴν πέταξε χάμου στὴ γῆ. Ἡ Ζαννία ἐχτύπησε τὸ κεφάλι της σὲ μιὰ μυτερὴ πέτρα ὥστε σὲ λίγες στιγμὲς ἐπέθανε. Ὁ βασιλῆς ὅταν ἔμαθε τὸ σκοτωμὸ τῆς κόρης του, ἐκάλεσε ὅλους τοὺς ὑπηκόους του ὑπὸ τὰ ὅπλα καὶ ἄρχισαν νὰ πολεμᾶνε στῆθος πρὸς στῆθος μὲ τοὺς συντρόφους τοῦ Τινάρ. Οἱ τελευταῖοι, ποὺ ἦσαν πολὺ περισσότερο ἐξασκημένοι στὴ πολεμικὴ τέχνη, ἔπεσαν καταπάνω τῶν Ἰνδῶν δι' αἰφνιδιασμοῦ καὶ σκοτώσανε τοὺς μισούς ἀπ' αὐτούς. Τοὺς ἄλλους μισοὺς τοὺς σφάξανε κατὰ τοὺς μῆνες ποὺ ἐπακολουθήσανε καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς πολέμου χωρὶς οἶκτο.

—Ὅλο τὸ χρυσάφι ἀνήκει σὲ μᾶς, λέει ὁ Τινάρ. Ἂς προσπαθήσουμε ν' ἀποτελειώσουμε τὸ πλεῖο γιὰ νὰ πᾶμε στὸ Ἀλγέρι.

Ἐργαστήκανε ἀρκετὸ ἀκόμη καιρὸ γιὰ νὰ τελειώσουν τὸ βαπόρι. Ὅταν ἐπιβιβαστήκανε στὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου, ποὺ τοὺς εἶχε στοιχίσει τόσους κόπους καὶ ἄρχισαν νὰ πλέουν πρὸς τὴν Ἀνατολή, εἶχαν περάσει δέκα-πέντε ὁλόκληρα χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ἀναχωρήσανε ἀπὸ τὶς ἀκτὲς τῆς Βαρβαρίας. Εἶχαν ἀδειάσει τὸ βωμὸ τοῦ βασιλῆ Βαναλίππα ἀπ' ὅλα τὰ πλούτη του καὶ ἐπάνω στὸ πλοῖο τους δὲν εἶχαν τίποτε ἄλλο ἀπὸ καθαρὸ χρυσάφι.

Ὁ Τινάρ, ἀφοῦ εἶχε δώσει στὸν καθένα ἀπὸ τοὺς συντρόφους του τὸ μερίδιο ἀπὸ τὰ λάφυρά τους, εἶχε γίνει τόσο πλούσιος, ὥστε ἠμποροῦσε δυὸ φορὲς νὰ ἐξαγοράσῃ τὸ χέρι τῆς Βαχαδούρης. Μετὰ πολλοὺς κόπους καὶ περιπέτειες, ἔφθασε ἐπὶ τέλους ἕνα πρωῒ στὸ νησὶ τῆς Ἴνου καὶ ἀποβιβάστηκε μπροστὰ στὸ περιβόλι τοῦ βασιλῆ Μουράτ, ἐκεῖ ὅπου ἡ πολυαγαπημένη του τοῦ εἶχε ὁρκισθῇ ὅτι θὰ τὸν περίμενε ὅσον καιρὸ κι' ἂν ἔκανε. Ἕνα νέο κορίτσι ἐμάζευε μέσα σ' αὐτὸ τὸ περιβόλι τριαντάφυλλα καὶ ἀμέσως ἡ καρδιὰ τοῦ Κορσικανοῦ ἐχτύπησε δυνατὰ ποὺ τοῦ φάνηκε ὅτι εἶδε τὴ Βαχαδούρη. Ἐπήδησε τὸ κιγκλίδωμα, ἔπεσε μὲ τὄνα γόνατό του χάμου στὴ γῆ καὶ ἀπευθυνόμενος στὸ κορίτσι, τοῦ λέει:

—Φῶς τῆς καρδιᾶς μου, νὰ ποὺ εἶμαι πιστὸς στὴν ὑπόσχεση ποὺ ἔδωσα. Φέρνω τόσο χρυσάφι, ὥστε θὰ ἠμπορέσω κάλλιστα νὰ ἀποκτήσω τὸ χέρι σου ἀπὸ τὸν πατέρα σου.

Τὸ νέο κορίτσι ἐφοβήθηκε καὶ ἔτρεξε νὰ φύγῃ καλῶντας εἰς βοήθειαν. Στὶς φωνές του φάνηκε μιὰ πριγκήπισσα ἀκόμη ὡραιότερη, καίτοι εἶχε περάσει ἡ νεανική της δροσιά. Ὁ Τινὰρ ἀναγνώρισε τώρα στὸ πρόσωπο αὐτῆς ἐκείνη ποὺ τοῦ ἦταν τόσο ἀγαπητή!

—Γιατί ἐτρόμαξες τὸ κορίτσι μου; τοῦ λέει ἡ πριγκήπισσα.

—Ἔχεις ἀποκτήσει κορίτσι... Αὐτὸς ἦτανε ὁ ὅρκος σου, ποὺ μοῦ ἔλεγες ὅτι θὰ ἔμενες πιστὴ μέχρις ὅτου γυρίσω;

Τώρα ἡ Βαχαδούρη ἀναγνώρισε τὸν Τινὰρ καὶ μὲ κάποια ζωηρὰ συγκίνηση τοῦ ἐξήγησε ὅτι ὁ πατέρας της, μὴ πιστεύοντας πιὰ στὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Κορσικανοῦ, τὴν εἶχε παντρέψει διὰ τῆς βίας μὲ ἕνα πριγκηπόπουλο, ποὺ ἀπὸ τότε βασίλευε στὸ νησὶ αὐτό.

—Νὰ λοιπὸν κατὰ ποιὸ τρόπο ἡ γυναῖκες κρατοῦν τὸν ὅρκο τους ἔλεγε ὁ Τινάρ, σκεπτόμενος ταὐτοχρόνως ὅτι δὲν εἶχε καμμιὰ ὑποχρέωση νὰ ἐξομολογηθῇ στὴ Βαχαδούρη πὼς κι' αὐτὸς εἶχε προδώσει τὴ Ζανίνα. Καὶ ἐγὼ τί κουτὸς ποὺ φάνηκα νὰ παιδευτῶ τόσα χρόνια γιὰ νὰ φέρω τὸ πλοῖο μου γιομᾶτο χρυσάφι!

— Εἶμαι καταλυπημένη, τοῦ ἀπάντησε ἡ Βαχαδούρη καὶ δὲν ξέρω μὲ ποιὸ τρόπο νὰ διορθώσω τὸ σφάλμα ποὺ ἔκαμα εἰς βάρος σου, ἀλλὰ δὲν μπορεῖς νὰ ἰσχυρίζεσαι ὅτι ἦταν κουταμάρα ποὺ μάζεψες τόσο χρυσάφι. Ἡ κόρη μου εἶναι ὡραία καὶ ἐλεύθερη. Ὅλοι μοῦ λένε ὅτι μοῦ μοιάζει καθ' ὅλα καὶ ὅτι

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ)